

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4424/2020
16.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Божицара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Зоране Делибашић и Весне Поповић, чланова већа, у парници тужиоца АА из места ..., општина ..., чији је пуномоћник Владимир Мишковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије-Министарство одбране, коју заступа Војно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2044/18 од 20.02.2020. године, у седници већа одржаној дана 16.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2044/18 од 20.02.2020. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2044/18 од 20.02.2020. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2044/18 од 20.02.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 12721/17 од 20.12.2017. године, којом је одбијен, као неоснован, тужбени захтев да се обавезе тужена да тужиоцу, на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених душевних болова због умањења животне активности исплати износ од 200.000,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате и обавезан тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 7.500,00 динара. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован, захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, из свих законских разлога, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као о изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. Закона о

парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013- УС, 55/2014, 87/2018, 18/2020, у даљем тексту: ЗПП).

Правноснажном пресудом, применом материјалног права из члана 376. Закона о облигационим односима због застарелости потраживања је одбијен, као неоснован, тужбени захтев за накнаду нематеријалне штете, коју је тужилац претрпео услед боравка на ратишту у периоду од 02.04.1999. године до 18.06.1999. године, у виду душевних болова због умањења животне активности од 10%. Ово због тога што је из налаза и мишљења судског вештака неуропсихијатра утврђено да је болест тужиоца добила свој коначан облик шест месеци по појави симптома болести који су се код тужиоца јавили одмах по повратку са ратишта, када је болест прерасла из акутног у хронично стање, а тужбу за накнаду штете је поднео 19.05.2015. године, након истека и субјективног и објективног рока прописаног чланом 376. ЗПП за њено подношење.

У таквом случају, Врховни касациони суд је оценио да је другостепени суд према чињеницама утврђеним у овој правној ствари донео одлуку у складу са правним ставовима који су изражени кроз одлуке Врховног касационог суда, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Из одлука Врховног касационог суда које је тужилац доставио уз ревизију не произлази закључак о различитом одлучивању у истој или битно сличној чињеничној и правној ситуацији. Правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом, какав је у конкретном случају, зависи од утврђене чињенице када је по медицинским стандардима обољење добило свој коначан облик, без обзира на тренутак када се оштећени први пут јавио лекару и када му је постављена дијагноза.

Из наведених разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5., у вези члана 403. став 3. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 19.05.2015. године, са тужбеним захтевом за накнаду штете у износу од 400.000,00 динара. Вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде је износ од 200.000,00 динара. Првостепена пресуда донета је 20.12.2017. године. Другостепена пресуда је донета 20.02.2020. године.

Како у конкретном случају вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија тужиоца није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић